

7 лѣжи у дома разслабено, и мѧчи сѧ злѣ. Ка-
 зува му Іисусъ: Азъ ще дойдѫ и ще го исцѣ-
 8 лїж. Отговори етотникъ-тъ и рече му: Госпо-
 ди! не съмъ достоинъ да влѣзешъ подъ стрѣхъ-
 тѣ ми; но рѣчи само рѣчъ, и ще оздравѣ мон-
 9 че-то ми. Защото и азъ съмъ человѣкъ подъ
 власть, и имамъ подчинены на себе си войны;
 и казувамъ на тогози: Иди, и отхожда; и на
 другыгѡ: Дойди, и дохожда; и на слугъ-тѣ си:
 10 Стори това и струва ^{го}. И като чу Іисусъ по-
 чуди сѧ, и рече на онъя който идѣхъ велѣдъ
 него: Истина ви казувамъ: Нито въ Израилѣ
 11 съмъ намѣрѣлъ толкози вѣрж. И пакъ ви казу-
 вамъ, че миозина отъ истокъ и западъ ще дой-
 дѫтъ, и ще наследятъ съ Авраама и Исаака и
 12 Іакова въ царство небесно; А сынове-тѣ на
 царство-то ще бѫдѫтъ испѣдени въ най вън-
 шнѣ-тѣ тьмнинѣ; тамо ще бѫде плачъ и скрѣ-
 13 цаніе съсъ зѣбы. И рече Іисусъ на стотника:
 Иди, и както си повѣрувалъ, нека ти бѫде. И
 14 оздравѣ момче-то му въ сѫщій-тѣ часъ. И ко-
 гато дойде Іисусъ въ Петровѣ-тѣ кѫшѣ, видѣ
 15 че тѣща му лѣжеше болна отъ огници; И по-
 хванѣ ѹж за рѣж-тѣ, и огница-та ѹж остави;
 16 и етанѣ та имъ служаше. И когато ся свечери,
 доведохѣ му миозина бѣснuemы, та испѣди ду-
 хове-тѣ съ единѣ рѣчъ, и колкото болни имаше
 17 иециѣли гы: Да ся сбѫде речено-то чрѣзъ про-
 рока Исаїѧ, който казува: Той зѣ *на себе си*
 наши-тѣ немощи, и болести-тѣ наши поиесе.
 18 И като видѣ Іисусъ много народъ около себе
 19 си, повелѣ да минѣтъ отвѣдь. И пристѣни е-
 динѣ книжникъ, та му рече: Учителю! ще дой-
 20 дѫ велѣдъ тебе, кѫдѣто идешъ. Казува му Іи-
 сусъ: Лиеици-тѣ си имать лѣгла, и птицы-тѣ
 небесны гнѣзда; а Сынъ человѣческий нѣма дѣ-
 21 главѣ да подклони. А другъ отъ неговы-тѣ уч-